

Isten Márián,
a Minden Népek Anyján keresztül
az igaz békéhez vezető utat mutatja meg nekünk

P. Paul Maria Sigl előadása

SZŰZ MÁRIA,
A MINDEN NÉPEK ANYJA
TISZTELETÉRE
RENDEZETT IMANAP

„VIDD A VILÁGBA EZT A *K*ÉPET!
ÉS EZT MOST NEMCSAK A TE HAZÁDNAK MONDOM,
HANEM AZ EGÉSZ VILÁGNAK.
A VILÁG ROMLÁSBA DŐL.
EGYIK KATASZTRÓFA A MÁSIK UTÁN ÉRI.
GAZDASÁGILAG ÉS ANYAGILAG TÖNKREMEGY.
A HÁBORÚK EGÉSZEN ADDIG FOLYTATÓDNAK,
AMÍG NEM ÉRKEZIK EL AZ IGAZ LÉLEKTŐL JÖVŐ SEGÍTSÉG.
VEZESD VISSZA AZ EMBEREKET A KERESZTHEZ!”

Amszterdami üzenet 1951. november 15-én

SZÜZ MÁRIA, A MINDEN NÉPEK ANYJA TISZTELETÉRE RENDEZETT IMANAP

Lanxess Aréna, Köln, 2009. május 31., Pünkösöd

P. Paul Maria Sigl előadása

**Isten Márián, a Minden Népek Anyján keresztül
az igaz békéhez vezető utat mutatja meg nekünk**

Kedves testvéreim, kedves közélről és távolról érkezett zarándokok!

Pontosan ötven évvel ezelőtt, 1959. május 31-én jelent meg utoljára Amszterdamban Szűz Mária, mint a *Minden Népek Asszonya, Anyja* (1). Milyen gyönyörű ajándéka Istennek, hogy Őeminenciája Joachim Meisner bíboros egyházmegyéjében az idei imanapot éppen e jelenés arany évfordulóján ünnepelhetjük!

Ezzel Szűz Mária kimondott kérését teljesítjük, melyet 54 évvel ezelőtt mondott: *„Törekedjete rá, hogy e trón körül, e kép mellett minden évben összegyűljenek a nemzetek. Ez egy nagy kegyelem, melyet Mária, Mirjam vagy a Minden Népek Anyja ajándékozhat a világnak.”* (1955. május 31.) Maga Szűz Mária hívott meg tehát bennünket, hogy rendkívüli kegyelmeket ajándékozzon nekünk. Így hát ma valójában ő lát minket vendégül!

A Minden Népek Anyjának eljövetele – mint a Mária-korszak csúcspontja

Sokan közületek már hosszú évek óta a Minden Népek Anyjának hű tisztelői, de azoknak, akik – nagy örömünkre – első ízben vannak közöttünk, és sokan vannak ilyenek, szeretném egy kicsit megvilágítani a Minden Népek Anyjának egyedülálló jelentőségét.

A Szeplőtelen Szűz párizsi, Rue du Bac-i jelenésével (2), ahol Mária a csodásérmét ajándékozta nekünk, 1830-ban kezdetét vette az ún. „Mária-korszak“. Ezt az időszakot azért nevezik „Mária-korszaknak“, mert a Szűzanya egyetlen más korban sem adta olyan sok különböző helyen megtapasztalnunk anyai szeretetét és jelenlétét - és nagyrészt Európában. Gondoljunk csak az Egyház által elismert Mária-jelenésekre: La Salette, Lourdes, az írországi Knock, Fatima, a belgiumi Beauraing és Banneux.

Mária védelmező jelenlétére és szinte érezhető közelségére azért volt nagy szükségünk, mert az utóbbi 180 év során a sátán szemtől-szembe támadván – sokkal inkább, mint korábban bármikor – igyekezett megsemmisíteni a népeket, az Egyházat és a világot.

Tehát a Szeplőtelen eljövetelével és a csodásérmé átadásával (3) elkezdődött a mindannyiunk számára olyannyira jelentős Mária-korszak.

E Mária-korszak azonban A MINDEN NÉPEK ANYJÁNAK amszterdami jelenésével éri el csúcspontját (4). Ez talán meglepő számotokra, de hamarosan megértitek, miért van így. Ha ugyanis teljesítjük Isten kívánságait, melyeket Amszterdamban a Szűzanya közvetítésével nyilatkoztatott ki nekünk, akkor ez egy új korszakba, új Pünkösdhöz vezet el bennünket.

Bár az amszterdami jelenés-sorozat több, mint 50 éve történt, időszerűségéből mit sem veszített. Ellenkezőleg! Hiszen manapság, egy olyan korban, amikor az egyházi és világi élet gyakorlatilag minden területe szinte kilátástalan válságba került és a világbéke akkora veszélyben forog, mint eddig soha, a Minden Népek Asszonya jelenései mindent felülmúló jelentőséget kapnak.

Már a közeljövő szempontjából is szükséges, hogy mindannyian mélyebben megértsük, mennyire függ a vágyva-vágyott béke a családokban és nemzetek közt attól, hogy *itt és ma* pontosan azt tesszük-e, amit a Minden Népek Anyja Amszterdamban kíván. Minden a mi együttműködésünktől függ.

Tanuljunk Fatimából!

Kedves zárándokok, hogy Amszterdammal kapcsolatban megmutassam nektek, mennyire döntő jelentőségű az együttműködésünk, a fatimai jelenésre szeretnék utalni (5). Ha Fatimára az idő távlatából visszanézünk, drámai módon láthatjuk, mi történik, ha Szűz Mária szavainak nem hiszünk eléggé, és ha anyai tervét csak habozva követjük. Paradox, hogy bár Fatima természetfölöttiségét a legmagasabb egyházi körökben ismerték el, túl hosszú ideig vártak kívánságának teljesítésével.

1917-ben, az első világháború végén a „Rózsafüzér Királynője” Portugáliában arra figyelmeztette az emberiséget, hogy óvakodjon Oroszországtól (6) és az általa terjesztett ateista ideológiától. De nem vettük komolyan ezt az intést, ezért a harcos ateizmus villámgyorsan elterjedt és évtizedeken át nyögte igáját sok ország. Ezek az országok aztán brutális praktikáknak lettek kitéve.

Ezen a képen orosz tankokat látunk Csehszlovákia 1968-as lerohanásakor. Prágában védtelen diákok és családapák találták magukat szemben egyik napról a másikra a meztelen valósággal (7).

Ez a szlovák munkás egy pozsonyi utcán (8), aki a gyárból hazafelé menet orosz tankokkal találkozik, fájdalmas tehetetlenségében széttepi az ingét.

Csak magában Oroszországban több mint 50 ezer templomot és kolostort romboltak le, és emberek milliói haltak meg a Gulágban, a szibériai büntetőtáborokban. Ne feledjük, hogy ezt mind megelőzhettük volna, ha hallgatunk a Fatimai Szűzanya figyelmeztető szavaira!

Ugyanígy figyelmeztetett a Rózsafüzér Királynője a második világháborúra is, mindezt több mint húsz évvel a háború kitörése előtt.

Konkrét kegyelmi eszközöket mutatott a kommunizmus és a nemzeti szocializmus (9) terjedése, valamint a háború ellen: a rózsafüzér imádságát (10), engesztelő szentáldozást a hónap első szombatján és azt, hogy az ő Szeplőtelen anyai Szívének szenteljük magunkat.

Anyai kérése sajnos nem talált meghallgatásra. Így aztán emberek milliói pusztultak el a koncentrációs táborokban (11) és a frontokon. Azok a katonák, akik nem a csatamezőn haltak meg, fogságba kerültek. Ezen a képen (12) német hadifoglyokat látunk Moszkvában, mielőtt Szibériába deportálták őket.

Azt, hogy mekkora gyűlölettel akarja a sátán megsemmisíteni mindazt (13), ami Istenre emlékeztet, a legszemléletesebben a Monte Cassinó-i kolostor példáján mutathatjuk meg, mely talán a legismertebb és legszebb bencés kolostor a világon. A következő képeken (14, 15) a kolostort láthatjuk lebombázása előtt és után. Az európai városok, elsősorban Németországban, mind romokban heverték. És hallgathatunk-e Hirosimáról és Nagaszakiról? Hiroshima (16) – ez a légifelvétel 1945 szeptemberében készült, egy hónappal azután, hogy a történelem első atombombája a földre tette egyenlővé a várost.

Ma Kölnben vagyunk, ezért bátorkodom még egy fényképet mutatni szintén 1945-ből, abból az időből, amikor Köln – sok más német városhoz hasonlóan – kísértetvároshoz hasonlított (17).

Sajnos mindez megtörtént, mert nem vettük komolyan a Fatimai Szűzanya szavait. Szörnyű ezt tudatosítani és megállapítani, hogy mindezt a szenvedést és nyomort el lehetett vona kerülni.

Mária Amszterdamba érkezik

De Mária szerető édesanyaként sohasem hagy el bennünket! Ezért a második világháború végén megint segítségünkre sietett, mégpedig Hollandiában. Szűz Mária 1945. március 25-én, Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén (18) teljes csöndben megjelent a negyvenéves Ida Peerdemannak amszterdami lakásán. A Minden Népek Anyja 14 év alatt 56 jelenésben szól az egyes nemzetiségekhez és népekhez (egyébként legtöbbet Németországhoz). Szavait a pápához, püspökökhöz, papokhoz és szerzetesekhez, családokhoz, férfiakhoz, nőkhez, gyermekekhez és minden jóakarátú emberhez intézi. Édesanyaként óv a hit és az erkölcs hanyatlásától, a bajtól és háborútól. Amint ő maga mondja, szeretne megmenteni bennünket a nagy világkatasztrófától, hogy elvezessen az új időbe, a Lélekkel teljes időbe, a béke korába. A Minden Népek Anyja egyúttal a szentségek, elsősorban az Eukarisztia értékére és isteni erejére is emlékeztet.

Mária mindenekelőtt szeretetet kér tőlünk, olyannyira, hogy a látnok egyszer a „SZERETET” szót csupa nagybetűvel látta felírva az égen. Ezért vezeti vissza Szűz Mária az emberiséget a kereszthez, a szeretet csúcspontjához, amely az irgalmasság forrása és a teremtés középpontja. Éppen ezért helyeztük a kölni Aréna közepére megváltásunk keresztyét az irgalmas Jézus kegyképeivel.

Ida Peerdeman, a látnok

Sokan közületek először vannak itt, ezért feltétlenül szeretnék néhány szót szólni a látnok Ida Peerdemanról. Ezen a fényképen (19) 27 évesen látjuk. Ida rendkívül szerény volt, és példásan engedelmeskedett püspökének és lelkiatyjának. Annak ellenére, hogy nem ment férjhez, mindenki, aki közelebbről ismerte, úgy jellemezte őt, mint mély anyai ösztönnel megáldott asszonyt.

Már tizenkét éves korában heti szentgyónásáról ment hazafelé, amikor először találkozott a ragyogó, fehérbe öltözött „asszonnyal”. Ez 1917. október 13-án történt – tehát éppen azon a napon, amikor a Szűzanya utoljára jelent meg Fatimában és amikor az ún. napcsoda lezajlott (20). A 12 éves Ida azonban még mit sem tudott erről.

Sok évvel később - amint a (21) fényképen látjuk - Ida anya leírta megrázó látomásait: ezekben nemcsak szörnyű katasztrófákat látott, amelyeket meg kell akadályozni, hanem az Egyház csodálatos megújulását is, amely kétségtelenül eljön, méghozzá a szeretet új pünkösdje által.

Ida anyja 1996. június 17-én halt meg, 90 éves korában. Mons. Henrik Bomers, az akkori Haarlem-Amszterdami megyéspüspök, aki nagyra becsülte a látnokot (22), személyesen vezette a temetési szertartást.

Véleményem szerint Bomers püspök semmiképpen nem lett volna erre hajlandó, ha nem lett volna meggyőződve a jelenések és az üzenetek valóságáról. A szentmise alatt szentbeszédében ezt mondta:

„Akik itt ma összegyűltünk, mind szeretjük, csodáltuk és tiszteltük Ida Peerdemant. Mindenképpen el akarom mondani, hogy eléggé jól ismertem Idát... Értelme az utolsó napig teljesen tiszta volt, és nagyon nem szerette, ha az ő személyét ünnepelték... És ami számomra szintén minden kétség nélkül való: abszolút becsületes volt és az igazat mondta arról, amit átélt.”

A valóság bizonyítékai

Bomers püspökben természetesen a látnokkal való személyes találkozások és beszélgetések során alakult ki ez a pozitív vélemény, de talán látomásai valóságának bizonyítékai is közrejátszottak ebben, amelyeket Isten itt Amszterdamban sok csodálatos bizonyítékot nyújtott nekünk, amelyeket a Mária-jelenések története folyamán aligha találunk.

A Minden Népek Anyja így beszél üzeneteiről: *„Az én jeleim szavaimban vannak.”* (1957. május 31.) Ez azt jelenti: üzenetének valóságát mindig azzal bebizonyítja, hogy az évek folyamán sok üzenete teljesült.

Mivel most csak rövid idő áll rendelkezésemre, csak néhány példát említek.

Ida már 1950-ben látta Németország újraegyesítését. Az egyik jelenésben a Szűzanya egy Németországon keresztülfutó vastag vonalra mutatott, és így szólt: *„Európa két részre oszlik.”* (1950. december 10.) Ezután a látnoknak egyetlen kézmozdulattal el kellett távolítania a vonalat.

Csaknem 40 évvel később, 1989-ben aztán magunk is tanúi lehettünk a berlini fal leomlásának (23), amiről az államelnök, Honecker tíz hónappal korábban még kijelentette: *„A fal még száz évig fog állni”* (24). Ha erre (25) a katonai díszparádéra tekintünk, amelyet 1989 októberében, pár héttel a rendszer összeomlása előtt tartottak, akkor könnyű megérteni Honecker meggyőződését.

Az amerikaiak 1969-es első holdra szállását (26) is látta Ida már 23 évvel korábban. Eközben a saját testén érezte a súlytalanság állapotát (1946. február 7.), melyet részletesen leírt lelkiatyjának.

27

28

29

30

Egy másik látomásában Ida váratlanul a Szent Péter bazilikában találta magát. Ott látta a világ minden püspökét fehér püspöksüvegben, a Szentatyát tiarával a fején, kezében vastag könyv (27). Akkor a világon senki sem sejthette – a látnok pedig végképp nem –, hogy ebben a meghatározó látomásban 1951. február 11-én a II. Vatikáni Zsinatot látta, amely jó tizenegy évvel később zajlott.

A legmeggyőzőbb bizonyíték a jelenések hitelességét illetően talán az, amikor Szűz Mária 1958. február 18-ról 19-re virradó éjszaka azt közölte Idával, hogy október elején – vagyis nyolc hónappal később – meghal az ekkor még teljesen egészséges XII. Pius pápa (28).

„Figyelj rám, a mostani Szentatyá, XII. Pius pápa ez év októberének elején elköltözik a mieinkhez. A Minden Népek Asszonya, a Társmegváltó, Közvetítő és Közbenjáró elviszi őt az örök örömök hazájába.”

A Szűzanya azt kívánta, hogy a látnok senkivel se beszéljen erről az információról. Ida lelkivezetője tiszteletben tartotta ezt a hallgatási fogadalmat, de azt kérte, hogy Ida hagyja nála egy lepecsételt borítékban a titkos üzenet tartalmát. Ida az üzenet egy másolatát otthon őrizte meg. XII. Pius pápa tényleg elhunyt október elején (29) Castel Gandolfóban († 1958. október 9.). Ida anyja még aznap elutazott lelkivezetőjéhez és megmutatta neki az éppen valóra vált üzenet másolatát. A látnok lelkiatyja, P. Frehe O.P. számára a jelenések valódiságának ez a bizonyíték annál is hitelesebb volt, hiszen pap létére jól tudta, hogy az

ember halálának napját egyedül Isten határozza meg és ismeri. Az üzenetet tartalmazó lepecsételt levelet Ida lelkiatyja, P. Frehe OP ezután elküldte Rómába (30).

Könnyen lemérhetjük, milyen határtalan jelentőséggel bírnak az amszterdami üzenetek az Egyház és a világ számára, ha Isten ilyen eseményekkel támasztja alá a jelenések valódiságát, mint amilyen a zsinat vagy a szentéletű pápa élete és halála.

Az Egyház álláspontja

Ennek következtében az amszterdami eseményekkel természetesen már nemcsak Huibers püspök és utódai foglalkoztak, hanem a római Hittani Kongregáció is.

Az egyházmegyei bizottságok vizsgálódásai hosszú évekig tartottak. 1974. májusában a Hittani Kongregáció levelet küldött Mons. Zwartkruis haarlemi püspöknek, és a L'Osservatore Romano hasábjain közzétette álláspontját: „non constat de supernaturalitate”, ami azt jelenti, hogy a „természetfeletti-ség” mindaddig a pillanatig „nem nyilvánvaló”.

31

22 évvel később, 1996-ban Henrik Bomers amszterdami püspök és segédpüspöke, Jozef M. Punt – sok hazai és külföldi kérés hatására – a Hittani Kongregációval való egyeztetés után úgy határoztak, hogy hivatalosan engedélyezik Szűz Mária a Minden Népek Anyja bibliai címen való nyilvános tiszteletét. (31. kép: a két püspök az 1998-as 2. nemzetközi imapon. Mögöttük a főcelebráns, Alfons M. Stickler osztrák bíboros Rómából /† 2007/, aki mindig hitt az amszterdami jelenések hitelességében.)

Ezt írásos közleményben tették, amelyet ma éppen 13 éve, 1996. május 31-én hoztak nyilvánosságra. Ebben többek között ez áll:

„Különbséget kell tennünk egyrészt a jelenések / üzenetek, másrészt a 'Minden Népek Asszonya' Mária-megnevezés között.

A jelenések természetfölötti jellegéről és az üzenetek tartalmáról az Egyház jelenleg nem nyilatkozhat, ezeket mindenki saját lelkiismerete szerint ítélheti meg.

Az 'Úr, Jézus Krisztus, az Atya Fia...' kezdetű imádságot, melyben a 'Minden Népek Anyja' titulus szerepel, már 1951-ben jóváhagyta egyházilag az akkori haarlemi püspök, Mons. Huibers. Az ellen sincs kifogásunk, hogy Szűz Máriát nyilvánosan ezzel a címmel tiszteljék."

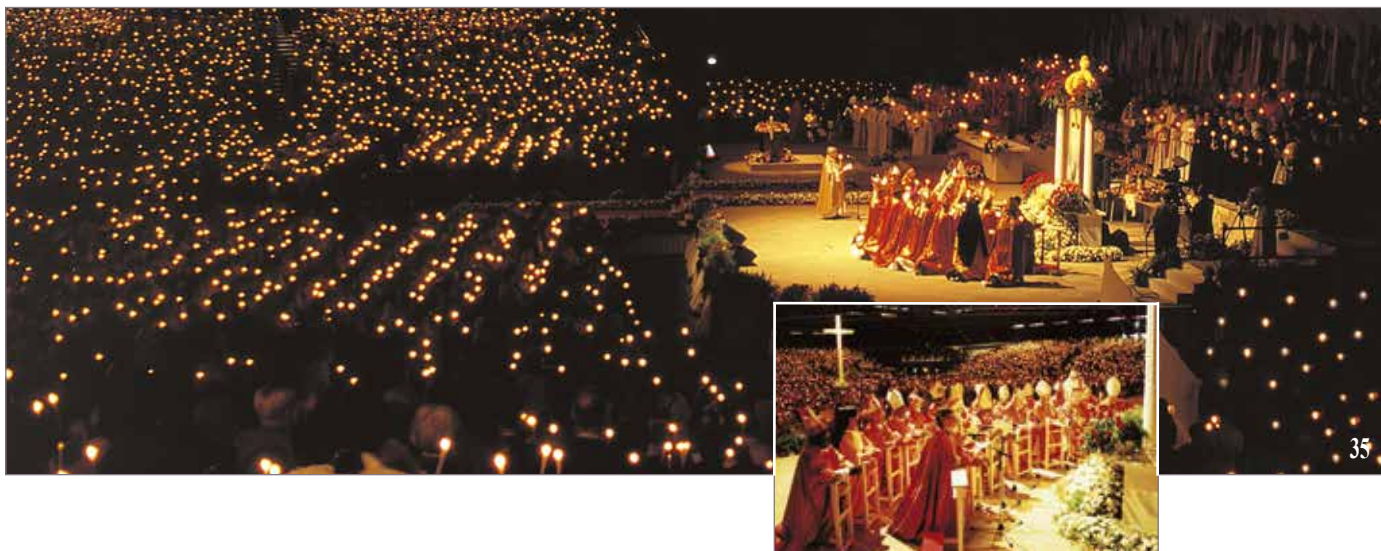
2002. május 31-én a mostani amszterdami megyéspüspök, Msgr. Jozef Marianus Punt, „az 1945 és 1959 közötti időszakban történt amszterdami Mária mint Minden Népek Anyja-jelenések valódiságát illetően“ írásban foglalt állást. (32) Nyilatkozatában ezt írja:

„Amint az ismeretes, 1996-ban elődöm, Mons. Bomers és én megengettük a nyilvános tiszteletet...

Közben eltelt hat év és megállapíthatom, hogy ez a tisztelet világszerte milliók hitében és életében biztos helyet kapott (33) és sok püspök is támogatja... (34) A Szentsek felelősségének teljes elismerése mellett elsősorban a helyi püspök feladata, hogy – lelkiismeretével összhangban – nyilatkozzon az egyházmegyéjében zajló vagy lezajlott magánjellegű kinyilatkoztatások hitelességét illetően.

Ezenkívül a vizsgálat korábbi eredményeiről és a belőlük következő kérdésekről és ellenvetésekről még egyszer tanácskoztam több teológussal és pszichológussal... A lelki haszon és az események további fejleményeivel kapcsolatban is kikértem sok püspöktestvér véleményét is, akik saját egyházmegyéjükben jól ismerik a Szűz Máriához mint a Minden Népek Anyjához fűződő nagy tiszteletet (35).

Tekintettel ezekre a véleményekre, tanúságtételekre és fejleményekre, és miután mindezt imádságban és teológiai megfontolásokban mérlegeltem, arra a következtetésre jutottam, hogy az amszterdami jelenések természetfeletti eredetre utalnak."

A Minden Népek Asszonya, Anyja MEGNEVEZÉS

Szűz Mária már az első jelenésben ezzel a szép bibliai névvel mutatkozott be: „ASSZONY”. Üzeneteiben több mint 150-szer használja ezt az új címet: „*Én vagyok az Asszony – Mária – a Minden Népek Anyja. Mondhatod így: MINDEN NÉPEK ASSZONYA vagy MINDEN NÉPEK ANYJA.*” (1951. február 11.)

Miért Minden Népek ASSZONYA? Ahhoz, hogy jobban megértsük, miért jelenik meg most Szűzanya az ASSZONY megnevezéssel, a Szentíráshoz kell fordulnunk, mert csak ott találjuk meg e szó teljes jelentését.

1. Már a *Teremtés Könyve* első oldalain egy ASSZONYRÓL olvassunk, aki Fiával egyesülve széttapossa a kígyó fejét (36):

„Ellenkezést vetek közéd és az asszony közé, a te ivadékod és az ő ivadéka közé. Ő széttiporja fejedet, te meg a sarkát veszed célba.”

(Ter 3,15)

A katolikus bibliatudomány sohasem habozott ezt az ASSZONYT Szűz Máriával azonosítani, aki Fiával együtt legyőzi a sátánt.

És Szűz Mária Amszterdamban is utal erre: „*Én lábammal széttiporlam a kígyót. Egyesültem a Fiúval, ahogy állandóan egy voltam vele.*” (1951. augusztus 15.)

„Amint meg volt jövendölve, ő legyőzi a sátánt. Lábát a sátán fejére teszi.” (1955. május 31.)

2. A kánai menyegzőn egy könyörgő és kegyelmet közvetítő ASSZONYT látunk (37):

„Jézus azt felelte: 'Mit akarsz tőlem, asszony? Még nem jött el az én óráim.' Erre anyja szólt a szolgáknak: 'Tegyetek meg mindent, amit csak mond!'” (Jn 2,4)

Jézus itt nem azért szólítja Anyját ASSZONYNAK, hogy elhatárolódjon tőle és keményen elutasítsa, hanem azért, hogy emlékeztesse egyetemes anyai küldetésére.

Amszterdamban Szűz Mária tudatosan utal Kánára, egyrészt hogy leírja Fiával való tökéletesen harmonikus kapcsolatát, másrészt hogy rámutasson: Jézus egyenesen *akarta*, hogy ő mint ASSZONY csodát kérjen: „*Nem maga az Úr Jézus Krisztus volt az, aki várt nagy csodatételével,...* (és itt az Asszony halkán és jelentőségteljesen folytatja)

hogy a vizet borrá változtassa, amíg Anyja nem szólt? Jézus csodát akart tenni, de várt, amíg Anyja nem szólt. Érted ezt?... Ez a gondolat segít abban, hogy megértsék az Anya Urával való kapcsolatát.” (1956. május 31.)

3. János evangéliumában szintén ott látjuk a társmegváltó ASSZONYT a Kálvárián: „Amikor Jézus látta, hogy ott áll az anyja és szeretett tanítványa, így szólt anyjához: 'Asszony, nézd, a fiad!'” (Jn 19,26) (38) Hallgassuk meg, mit mondott erről II. János Pál pápa: „Két nevezetes eseménynél – Kánában és a keresztnél – Jézus 'Asszonynak' szólítja anyját (vö. Jn 2,4; 19,26). Asszonyként Mária az üdvösség művéhez kötődik. Az Úr 'férfinak és asszonynak' teremtette az embert (vö. Ter 1,27) és azt akarja, hogy az üdvösségben is új Éva legyen Ádám oldalán. Az ősszülők a bűn útját választották; az új pár, Isten Fia az Anya közreműködésével arra hivatott, hogy visszaadja az emberi nemnek eredeti méltóságát.” (1997. április 9.)

„Jézus, az Anya és az Egyház ez órájában a Megváltó szavai ünneplésesek, és beteljesítik, amit jövendőnek: Szűz Mária Jézus tanítványainak és minden embernek Anyjává lesz.” (1983. március 8.) Ezt támasztja alá az 1952. április 6-i amszterdami üzenet: „*A keresztdozatnál a Fiu az egész világnak kinyilatkoztatta ezt a titulust.*”

4. Végül az Apokalipszisban olvasunk a napba öltözött ASSZONYRÓL (39):

„Az égen nagy jel tűnt fel: egy asszony, öltözete a nap, lába alatt a hold, fején tizenkét csillagból korona. Áldott állapotban volt, gyötrelmében és szülési fájdalmában kiáltozott. Most egy másik jel tűnt fel az égen: egy nagy vörös sárkány... a sárkány odaállt a szülő asszony elé...” (Jel 12,1-4)

VI. Pál pápa így írt erről: „A nagy jel, melyet Szent János apostol látott az égen (vö. Jel 12,1), 'a napba öltözött Asszony' a katolikus Egyház liturgiája szerint joggal azonosítható a boldogságos Szűzzel, aki Krisztus kegyelme által minden ember Édesanyja.” (Bevezetés a Signum Magnum-hoz 1967)

Az ASSZONY és a sárkány harca újra a Teremtés Könyvének szavait juttatja eszünkbe: „Ellenkezést vetek közed és az ASSZONY közé...” (Ter 3,15)

Az amszterdami üzenetben 1953. december 3-án Szűz Mária így szól a látnokhoz: „*A pokol erői elszabadulnak, de a Minden Népek Anyját nem győzik le.*”

Szűz Mária tehát mindig akkor szerepel ASSZONYKÉNT, amikor minden idők minden embere felé irányuló egyetemes anyai hivatásáról van szó. Hiszen ő maga mondja: „*Az emberek az Anyára vannak bízva.*” (1951. augusztus 15.) A MINDEN NÉPEK ASSZONYA megnevezést illetően sok, vigasztalással teli ígéretet adott: „*E név alatt megmenti a világot.*” (1953. március 20.) „*A Minden Népek Asszonya elhozza a békét a világra. De ehhez ezen a néven kell őt erre kérnetek.*” (1953. október 11.)

Ő tényleg minden nép, törzs és faj Anyja, vallásukra való tekintet nélkül. Ő minden gyermekét szereti, azokat is, akik még nem ismerik anyai szeretetét, és legfőképpen azokat, akik tudni sem akarnak róla. Tehát a MINDEN NÉPEK ANYJA az, aki a tartós világbékét, az igazi ökumenét és a Szentlélekben való egységet kiesdheti és nekünk ajándékozhatja.

AZ IMÁDSÁG

A tartós világbéke és a Szentlélekben való egység kiesésére adta nekünk a Szűzanya az ő IMÁDSÁGÁT, amelyről már első üzenetében beszélt, de csak hat évvel később, 1951. február 11-én – a Lourdes-i Szűzanya ünnepén diktálta le a látnoknak, méghozzá Németországban.

Hogy milyen egyetemes jelentőségű ez az ima az Egyház és a világ számára, arra utal már maga a tény, hogy Szűz Mária a Második Vatikáni Zsinat prófétai látomása közben közölte Idával (40). A Második Vatikáni Zsinat látomása hirtelen félbeszakadt. Ida egyszerre a kereszt előtt találta magát, ahol oly fájdalmasan egyesült Jézus és Mária szenvedésével, hogy sírva fakadt. Hallgassuk meg, hogyan írja le mindezt maga a látnok:

„A kereszt előtt álltam tehát az Asszonnyal (41). Így szólt: *'Mondd utánam.'* ... És akkor az Asszony elkezdte: *'ÚR, Jézus Krisztus, az Atya Fia...* 'De hogyan mondta ezt! Egészen

áthatotta az embert. Még soha senkit nem hallottam így beszélni. *'Küldd el MOST Lelkedet az egész Földre'*, a MOST-ot hangsúlyozva, és *'A Szentlélek éljen MINDEN nép szívében'*, külön hangsúlyozva a MINDEN szót. Az Asszony az AMEN szót is olyan szépen, ünnepélyesen ejtette ki. Amíg szavanként ismételt utána, amit mondott, nem tudatosodott bennem, mi is az valójában, amit mond. De amikor kimondta az *'Amen'*, szót, hirtelen az egész szöveg megjelent előttem csupa nagybetűvel. És akkor hirtelen tudatosodott bennem, hogy ez egy imádság. Érdekes, hogy... soha nem kellett kívülről megtanulnom... mintha belém ivódott volna.

ÚR, JÉZUS KRISZTUS,
AZ ATYA FIA,
KÜLDD EL MOST LELKEDET
AZ EGÉSZ FÖLDRE.
A SZENTLÉLEK ÉLJEN
MINDEN NÉP SZÍVÉBEN,
HOGY MEGMENEKÜLJENEK
A ROMLÁSTÓL, A PUSZTULÁSTÓL ÉS A HÁBORÚTÓL.
A MINDEN NÉPEK ASSZONYA,
AKI EGYKOR MÁRIA VOLT,
LEGYEN A MI KÖZBENJÁRÓNK.
AMEN.

És az Asszony folytatta az üzenetet: *'Gyermekem, ez az imádság olyan egyszerű és rövid, hogy mindenki anyanyelvén imádkozhatja a saját keresztje előtt. Azok pedig, akiknek nincs keresztjük, azok magukért imádkozzák.'* ”

Az imádság tehát csodálatos könyörgés a Szentlélek eljöveteleért. Bárcsak eljönne MOST és bárcsak MINDEN nép szívében lakoznék.

Hogy a népek megmeneküljenek a ROMLÁSTÓL: Nem szembesülünk talán mindannyian nap mint nap a romlással, a hitehagyással és következményükként az erkölcsi hanyatlással? Aki elveszíti a hitét, könnyen elveszítheti az erkölcsi érzékét is.

A pornográfia és a sátánizmus (42) által bekövetkező romlás, amely nemegyszer öngyilkossággal végződik. Némelyik szakértő Németországban 60 000-re becsüli a sátán híveinek számát! A báden-württembergi járási rendőrkapitányság abból indul ki, hogy „*minden iskolában ül legalább egy sátánista*”.

Romlás a szórakoztatóiparban a rockzene és a rossz filmek által, amelyeket videókon és DVD-ken naponta százmilliók hallgatnak és néznek. Ezen a képen egy moziban vetített horrorfilm plakátját láthatjuk. A címe *Ragadj el a pokolba* (43).

Romlás, amelyet abortusz okoz (44). A családpolitikai intézet 2008. május 7-én az Európai Parlament elé terjesztett adatai szerint Európa az abortuszok miatt évente több mint egymillió gyermeket veszít el – ez a szám annyi, mint Luxemburg és Málta lakosainak száma együttvéve.

Hogy megmeneküljünk a PUSZTULÁSTÓL! – A baj, a pusztulás minden formájától; a természeti katasztrófáktól, pusztító tűzvésztől (45), hurrikántól és árvízről (46), melyeket a média pusztító következményeik miatt az évszázad katasztrófáinak nevez.

A földrengéstől, mely épp néhány hete sújtotta az olaszországi L'Aquilát (47). Ebben az a tragikus, hogy az ártatlanok is szenvednek. Ugyanez mondható el az éhínségről is, mely egész népeket sújt. Az UNICEF adatai szerint ma az egész világon a fejlődő országokban több mint 900 millió ember éhezik – ez majdnem egymilliárd! Naponta 8000 gyermek hal éhen! Elképzelni is szörnyű!

Az egész világon több mint 18 millió ember menekült (48). Ők mindannyian tudják, mi az állandó félelem, aggódás, fáradtság és éhség. A menekültek több mint fele gyermek. Az ő sorsuk a legnehezebb, és számuk napról napra nő.

49

50

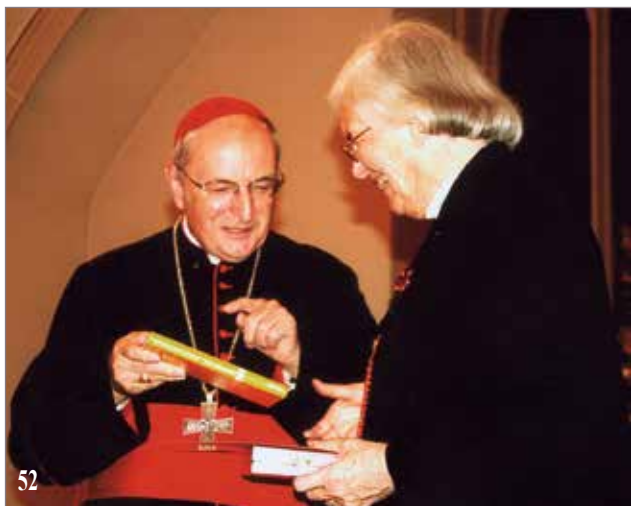

51

Hogy megmeneküljünk a HÁBORÚTÓL. A nemzetközi konfliktusok kutatásával foglalkozó Heidelbergi Intézet öt hónappal ezelőtt közzétett adatai szerint a világban a fegyvertelen és fegyveres konfliktusok száma 345-re nőtt (49). Ez a második világháború vége óta a legmagasabb szám!

Bárcsak megóvna bennünket Szűz Mária a közel-keleti helyzet újabb kiéleződésétől, amely igen rövid idő alatt világméretű konfliktussá válhat. Irán már évek óta dolgozik atomprogramján, amely – a hivatalos közlések szerint – békés célokra szolgál. Egyúttal azonban nyíltan hangoztatja, hogy meg akarja semmisíteni Izraelt, amelynek nincs joga létezni. És valószínű, hogy ez az igazi oka, miért nem hajlandó Irán lemondani atomprogramjáról (50). Újra felmerül a harmadik világháború fenyegető réme (51). A legtapasztaltabb diplomaták minden nemzetközi igyekezete ellenére a világ politikai helyzete egyre romlik. Ilyen körülmények között érthető, miért néznek sokan félelemmel a jövőbe.

Erről a félelemről beszélt Christa Meves, a legbefolyásosabb német pszichoterapeuta 2006-ban a Treffpunkt Weltkirche második nemzetközi kongresszusát nyitó előadásában, melyet a *Kirche in Not* katolikus karitatív szervezet rendezett Augsburgban.

52

A következő képen Christa Mevest láthatjuk, amint 2005-ben átveszi Meisner bíborostól a Szent Gerely Rend kitüntetését (52), a legmagasabb katolikus kitüntetést, melyet XVI. Benedek pápa adományozott neki. Christa Meves fejtegetéseiben felteszi a kérdést: „Hogyne félnénk, amikor a jelenleg rendelkezésre álló atombombák száma elég ahhoz, hogy e szép kék bolygót az összes élőlényével együtt ezerszeresen megmérgezze és megsemmisítse? Igen, hogyan lehet nem félni, amikor a muzulmán vezetők arra biztatják népüket, hogy szent háborút (53) folytassanak az „istentelen Nyugat” ellen – ahogy ők mondják? Hogyan lehet nem félni, amikor a világon

mindenütt új járványok (54) ütnek fel fejüket, melyekre nem tudunk olyan gyorsan ellenszert találni, amilyen gyorsan terjednek?

Hogyan őrizhetjük meg nyugalunkat, ha arra gondolunk, hogy az iparilag fejlett nemzetek már 40 éve saját megsemmisítésükön dolgoznak azzal, hogy ügyelnek rá, alig szülessen gyerek, és azok közül, akik megszülethetnének, milliókat ölnek meg anyjuk méhében?!

Csak Németországban nyolcmillió magzatot öltek meg 1976 óta. Lehetséges nem elszörnyedni azon, ha kiszámoljuk, hogy ezzel elkerülhetetlenül csökken a gazdasági erő, és így éhség és szegénység, valamint munkanélküliség fenyeget bennünket?!”

Meggyőződéses katolikusként hangsúlyozta, hogy a növekvő egzisztenciális félelem ellen Jézus Krisztusba vetett megújult, élő hitre van szükségünk, hiszen Ő mondja: „Bízatok, én legyőztem a világot.” (Jn 16,33)

53

54

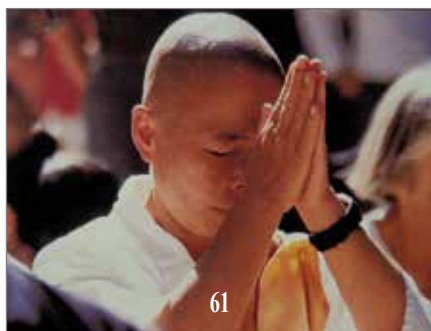
Mennyire igaz ez! Krisztus a világ megmentője. És ő Anyját küldi hozzánk, mivel rábízta a világ-békét és korunkat. Hiszen Mária maga mondja: „*Ez az idő a mi időnk. Ez azt jelenti, hogy az Atya és a Fiú Társmegváltót, Közvetítőt és Közbenjárót akar küldeni ebbe az időbe, az egész világra.*” (1951. július 2.) Egyetlen világi hatalomnak sem sikerül legyőznie a rosszat és változást elérnie, ha nem állítjuk életünk középpontjába Máriát, az Anyát, akit az Atya és a Fiú küldött, aki az Egyház és minden nép Édesanyjaként a Szentlélek eljövételét kiesdi és közvetíti nekünk, mint 2000 évvel ezelőtt a jeruzsálemi Pünkösdkor tette (55).

A romlásból szerencsétlenség és háború származik

Ezzel az imádsággal összefüggésben az Anya most olyasmit mond nekünk, melynek mindannyiunk számára nagy jelentősége van. Hallgassuk csak szavait: „*Kérjétek őt (a Minden Népek Anyját), hogy hárítson el minden katasztrófát! Kérjétek, hogy elűzze a romlást a világból! A romlásból származik a pusztulás. A romlásból származnak a háborúk. Ezzel az imádsággal kérjétek, hogy mindez elkerülje a világot! Ti nem tudjátok, milyen hatalmas és nagy jelentőségű Isten előtt ez az imádság.*” (1955. május 31.)

A baj és a háború tehát az erkölcsi romlásból származik! Hallottátok már ezt valaha ilyen tömören és világosan? Ez rendkívül világos és könnyen érthető. Ha ugyanis saját bűneinket nem tesszük le Isten elé és nem bánjuk meg őket, nemcsak hogy magunknak ártunk, hanem így a gonosz, a sátán hatalmat kap. Ezt a hatalmat pedig arra használja, hogy gyűlöletében könyörület nélkül ártsen nekünk amennyire csak tud. Mégpedig annyira, amennyire csak tud. Igazából csak kevés keresztény gondol erre! Tehát nem Isten ad hatalmat a sátánnak, hogy az aztán bajt hozzon ránk, hanem mi magunk adjuk neki ezt a hatalmat! Isten sokkal inkább megadja nekünk a hatalmat, hogy legyőzzük a gonoszt.

Ahhoz tehát, hogy a háborúknak és bajoknak vége legyen, nekünk kell tennünk, hogy eltávolítsuk okukat, a romlást. Ez pedig nem jelent semmi mást, mint hogy megtérjünk – úgy, ahogy Keresztelő Szent János idejében (56) – alázattal és bűnbánattal. Hogy megtérjünk jól végzett szentgyónással (57), imádsággal (58) és szeretetteljes szentáldozással (59), felebaráti szeretettel (60) és böjttel. Ezek mind egyszerű eszközök, melyek mindannyiunknak rendelkezésére állnak. És az a négy-milliárd ember, aki nem keresztény (61) és alig ismeri Istent, szintén elfordulhat egoizmusától és gondolhat a mások javára. Teheti ezt azzal, hogy – amint a Minden Népek Anyja mondja – „*igazságosságra, igazságra és szeretetre*” (1952. december 8.) törekszik.

Hallgassuk meg, milyen gyönyörű ígéretet tesz a Szűzanya azoknak, akik imádságát imádkozzák.

„*Ezzel az imádsággal menti meg az Asszony a világot. Még egyszer megismétlem ezt az ígéretet.*” (1953. május 10.) „*Nem tudjátok, milyen hatalmas és nagy jelentőségű Isten előtt ez az imádság. Ő meghallgatja Anyját, aki Közbenjárótok akar lenni.*” (1955. május 31.)

A Szűzanya azt is megmagyarázza, miért adja nekünk ezt az új imát: „*Azért kapjátok, hogy kiesdje az igaz Lelket a világ részére.*” (1951. szeptember 20.) „*Te nem sejtethed, milyen nagy értéke lesz ennek. Te nem tudod, mit hoz a jövő.*” (1951. április 15.)

Így van, kedves barátaim, senki nem tudhatja, mit hoz a jövő (62). A Szűzanya azonban nagy ígéretet ad nekünk, mely drámai és egyúttal csodálatos. Elmondja, hogy „*őt Ura és teremője küldte, hogy ezen a néven és ezzel az imádsággal megszabadíthassa a világot egy nagy világhatalomtól... Ezzel az imádsággal menti meg az Asszony a világot. Még egyszer megismétlem ezt az ígéretet!*” (1953. május 10)

„Aki egykor Mária volt”

Ebben az összefüggésben valami nagyon fontosra mutathatok most rá. Majdnem minden embernek gondot okoz ez a megfogalmazás: „aki egykor Mária volt”. Közületek is néhányan, akik már hosszabb ideje ismeritek ezt az imát, hasonló problémával küszködtek.

Ezen nem is lehet csodálkozni, hiszen az első, akinek nehézséget okozott e szavak megértése, maga a látnok volt, később lelkivezetője, P. Frehe és végül Huibers püspök, akinek engedélyeznie kellett az ima kinyomtatását. Ezért a püspök, akinek nagyon tetszett az imádság, az első nyomtatásban való megjelenésnél ezt a – számára érthetetlen megfogalmazást – kihagyta. Tehát az ima vége így hangzott: „A Minden Népek Anyja legyen a mi Közbenjárónk.”

A Szűzanya azonban nem értett egyet az imádság megváltoztatásával. „*'A Minden Népek Asszonya, aki egykor Mária volt, legyen a mi Közbenjárónk', így maradjon!*” (1952. április 6.)

Már korábban megmagyarázta röviden, világosan és egyszerűen: „*'Aki egykor Mária volt', azt jelenti: sokan Máriaként ismerték Máriát, most azonban, ebben az új korszakban, amely most kezdődik, 'Minden Népek Asszonya, Minden Népek Anyja' akarok lenni, ezt mindenki megérti.*” (1951. július 2.)

Az „aki egykor Mária volt” megfogalmazás tehát semmiképpen sem jelenti azt, hogy Szűz Máriát már nem szólíthatjuk Máriának; hiszen sokszor így teszünk, amikor a rózsafüzért imádkozzuk. Sokkal inkább azt jelenti, hogy Máriát nemcsak névről kell ismernünk, hanem azt is tudnunk kell, hogy az ő küldetése az, hogy lelki anyánk legyen. Ezért gyermeki módon kell hozzá fordulnunk (63).

S hogy ez az 'anya – gyermek' kapcsolat még mélyebb és személyesebb lehet, kétségtelenül érvényes ránk katolikusokra – mint pl. erre a lányra (64) –, ám még inkább a négymilliárd nem keresztényre, vagyis az emberiség sokkal nagyobb részére. Ők, bár ismerik Mária nevét, nem tudják, hogy ő Minden Népek Anyja, vagyis személyesen az ő Édesanyjuk is. Ez a dél-indiai hindu lány (65) a *Minden Népek Anyja* kegyképében édesanyjára lelt. Látjátok, szívéhez szorítja a *Minden Népek Anyja* képét az imádsággal.

Ha az emberek felfedezik Máriában személyes Édesanyjukat, akkor minden megváltozik: azt, aki egykor számomra Mária volt, most saját Édesanyjámként tisztetem és szeretem (66). Ennek következményeként szívemben nőni fog az igény, hogy rábízam magam és kövessem őt. Ahogy a gyermek is anyjára bízta magát és őt követi (67).

Az imádság megváltoztatása

És ma miért nem úgy imádkozzuk az amszterdami imát, ahogyan azt Mária nekünk adta? Hogy ezt megmagyarázhassam, teljes figyelmet kérek tőletek.

Az utóbbi években a híveknek, papoknak és püspököknek mindig újra nehézségei támadtak az „aki egykor Mária volt” megfogalmazással kapcsolatban – ahogy egykor Huibers püspöknek. Ezért ebben az ügyben sokan a római Hittani Kongregációhoz fordultak.

Pasztorációs okokból, mivel a Minden Népek Anyja imádságában az „aki egykor Mária volt” megfogalmazást helytelenül értelmezhetnénk, a Hittani Kongregáció 2005 júliusában azt kérte az amszterdami megyéspüspöktől, Mons. Jozef M. Punttól, hogy e szavakat hagyják ki az imából.

A 2008. augusztus 8-án kelt levélben, melyben az ügyet segítő bizottság koordinátora, Raphael Soffner közzétette a püspök álláspontját, ezt olvashatjuk:

„A püspök természetesen felvette a kongregációval a kapcsolatot és elmondta véleményét az adott ügyben. A tisztelet terjesztésével megbízott embereket egyelőre megkérte, hogy vegyék figyelembe a Kongregáció pasztorális fenntartásait és hogy a nyilvános imánál ezt a részt egyelőre hagyják ki vagy csendben imádkozzák. Tudatában van annak, hogy ez sokakban ellentmondást támaszthat a meggyőződés és az engedelmesség között. Itt azonban utalt magára a látnokra.

Egyszer ő is került ilyen helyzetbe, és az Asszony akkor azt mondta neki: 'Az engedelmisség kell hogy legyen az első hely.' Az engedelmisség, ahogy mondja, nem zárja ki a további nyílt párbeszédet erről a témáról. Ennek az imának is, amely az 'Úr Jézust', az 'Atya Fiát' kéri, hogy 'most' küldje el a Szentlelket sebzett világunkba, ugyanúgy megmarad nagyon aktuális jelentősége és teljes ereje.

Mindebben a püspök pozitívumot is lát. Ez a vita mélyebb párbeszédet nyit meg. A mondat e része mögött, melyet a Szűz Mária Mennybevételéről szóló dogma kihirdetése után kaptunk, az az alapvető kérdés rejlik: Kicsoda Mária Isten megváltó tervében? Milyen feladatot tölt be a Szentlélek eljövetelekor? Mi lehet Mária e kor, e világ számára? E párbeszédre II. János Pál pápa is kifejezetten buzdította a teológusokat 2002-ben.”

Hogy azonban világos legyen, hogy a *Minden Népek Asszonya* megnevezés a Szűzanyára vonatkozik, az imádságot kiegészítették a „boldogságos Szűz Mária” szavakkal. Ezt a verziót 2009. január 6-án engedélyezte Mons. Jozef M. Punt megyéspüspök. Ezért imádkozzuk az ima végén:

„A Minden Népek Asszonya, a boldogságos Szűz Mária legyen a mi Közbenjárónk.”

Mivel gyakran találkozom olyan hívekkel, akiknek a Minden Népek Anyja régi tisztelőiként gondot jelent az új változat elfogadása, szerényen, ámde határozottan arra szeretnék kérni benneteket, legyetek engedelmesek – engedelmesek szeretetből. Mert csak ilyen módon terjedhet az imádság az Egyház áldásával s a püspökök és papok támogatásával tovább a világban.

Ez az egyházhű gondolkodás és cselekvésmód fontos és meghatározó a kegykép és az imádság terjesztésénél. Egy helyen maga a Szűzanya is beszél erről: *„Most a Minden Népek Anyja megígéri, hogy igazi békét ajándékozik a világnak. A népeknek azonban az Egyházzal együtt – jól értsd meg, az Egyházzal – kell az én imádságomat ... imádkozniuk.”* (1953. március 20.)

Gondoljátok meg, mit tenne ebben a helyzetben a Szűzanya? Ő is alázattal engedelmeskedne.

AZ AMSZTERDAMI KEGYKÉP

Az amszterdami üzenetek azért is olyan rendkívüliek, mert maga Szűz Mária részletesen leírta, hogyan fessék meg kegyképét. A képről való elmélkedéssel ugyanis minden embernek meg kell értenie, miért az Édesanyánk Mária (68).

Biztos vagyok benne, hogy ha megkérdezzük a keresztény híveket: „Miért az Édesanyád Mária?” – sokan így válaszolnak: „Mert Jézus Anyja és mert vele együtt minket is méhében hordott.” Ez a válasz nem helytelen, de semmiképpen nem ez a legmélyebb oka annak, hogy a mi Édesanyánk. A Szűzanya három okból a mi Édesanyánk. És éppen ezt szemlélteti az amszterdami kegykép.

1. Mária mindannyiunk ANYJA, mert – egyesülve az ő és a mi isteni Megváltónkkal – TÁRSMEGVÁLTÓKÉNT szenvedett értünk. Látjátok, hogyan teszi a Szűzanya Bradi Barth festőné képén az egész emberiséget hordozó méhére a kezét? (69)

A keresztt alatt új életre szülte az emberiséget. Ezért áll isteni Fia fénylő kereszttje alatt, melynek fénye egészen átragyogja őt. Ahogyan már a csodásérmén láthatjuk, az Anya nem választható el a kereszttől és a kereszttől nem választható el az Anyától.

Dereka kendővel van átkötve, melyről ő maga azt mondja, hogy az Fia ágyékkötőjét jelképezi és a Társmegváltó oszthatatlan egységét fejezi ki Megváltójával.

Kezein fénylő sebeket látunk. Első pillanatban meglepődhetünk ezen, hiszen a fájdalmas Anya szenvedését a Kálvárián nem kísérte látható vérömlés. Az evangéliumok tudósítottak volna róla.

Ennek ellenére föltehetjük a kérdést: „Ki szenvedett jobban: a stigmatizált szentek, mint pl. Páter Pio (70) és Terézia Neumann, vagy a fájdalmas Anya?” Bizonyára teológiailag helyesen így válaszolunk: „A fájdalmas Anya!”

Ez a sokkoló fénykép a stigmatizált Terézia Neumannról készült az egyik szenvedés-extázis alatt (71).

Ha Terézia Neumann ilyen drasztikus módon szenvedett, mennyivel inkább szenvedett az Anya a keresztt alatt! Éppen ezt a lelki ténytet hangsúlyozta II. János Pál pápa, amikor 1983. május 4-én a pápai audiencián ezt mondta: „Az Atya akarata volt, hogy Mária, aki a megváltás művével való legmagasabb fokú együttműködésre hivatott, teljesen egyesült az áldozattal és részese volt a Megfeszített minden szenvedésének...”

Most már értitek, miért jelenik meg Édesanyánk Amszterdamban misztikus sebekkel?

2. Mária mindannyiunk ÉDESANYJA azért is, mert isteni Fiával egyesült KÖZVETÍTŐKÉNT minden kegyelmet közvetít a világ népeinek. Kegyképén ez úgy jelenik meg, hogy mindkét átszúrt kezéből három sugár indul ki (72), melyekről ő maga mondja: „*Ez a három sugár: A kegyelem, a megváltás és a béke sugara. Az én Uram és Tanítóm kegyelmének segítségével küldte az Atya az emberiség iránti szeretetből egyetlen Fiát Megváltóként a világra. Ők ketten akarják most elküldeni a Szentlelket, az igazi Lelket, az egyedülit, aki maga a béke. Tehát: kegyelem, megváltás, béke.*” (1951. május 31.)

A sugarak a fehér és fekete juhokra irányulnak, melyek Krisztus nyáját jelképezik – vagyis a föld minden népét és fajtát.

Az átszúrt és egyúttal kegyelmet osztó kezek (73) világosan kifejezik a társmegváltás és a kegyelem-közvetítés összefüggését; rámutatnak, hogy minden szenvedésből, melyet szeretettel viselünk, kegyelem és áldás származik. Más szóval: az, aki Társmegváltóként a Megváltóval együtt szenvedett a kegyelmekért, azokat egyesülve Vele szét is oszthatja.

3. Mária nem utolsósorban azért mindnyájunk ÉDESANYJA, mert KÖZBENJÁRÓKÉNT imádkozik értünk Istenhez és véd a gonosztól, a sátántól.

A bibliai igazság, miszerint Mária megvéd minket a sátántól azzal, hogy széttapossa a kígyó fejét és legyőzi azt, különösen meghatóan jelenik meg: az amszterdami kegyképen – a csodáséremmel ellentétben – egyáltalán nem látni többé a kígyót, mivel az már egészen legyőzött (74).

Mária anyai közbenjárói hatalmát már nem is lehetne ennél világosabban kifejezni! Ő valóban az Apokalipszis napba öltözött asszonya, aki széttapossa a kígyó fejét (75).

Ezért az amszterdami kegyképet szívesen nevezném „paradicsomi, mennyei képnek”, mely már a *Szeplőtelen anyai Szív győzelmét* ábrázolja. Ez egy új korszak képe, a globális békéé, amely minden ember lelkében lakozni fog. Ezért kétségtelen, hogy mindannyiunkat nagy reménnyel és örömmel tölt el, ha erre a képre nézünk

és előtte imádkozunk. Ez János titkokkal teli jelenéseire emlékeztet:

„Nézd, ez az Isten hajléka az emberek között! Velük fog lakni és ők az ő népe lesznek, és maga az Isten lesz velük. Letöröl szemükről minden könnyet. Nem lesz többé halál, sem gyász, sem jajgatás, sem vesződség, mert a régi világ elmúlt.” (Jel 21,3-4)

A kegyképről, mely tehát háromszorosán írja le Mária egyetemes anyaságát minden idők minden embere számára, a Szűzanya még valami váratlant mond:

„*Ezt a képet már előre terjeszteni kell. El kell terjeszteni az egész világon. E kép egy új dogma magyarázata és képszerű ábrázolása. Ezért adtam ezt a képet én magam a föld népeinek.*” (1952. december 8.)

A MINDEN NÉPEK ANYJÁNAK DOGMÁJA

Ez a kép egy új dogma magyarázata és képszerű ábrázolása? Milyen új dogmáról beszél itt az Asszony? A Mária-jelenések történetében igazán egyedülálló, hogy Szűzanya üzenetében egy dogmát kér! Szavai szerint ez lesz az „*utolsó és legnagyobb*” Mária-dogma (1951. augusztus 15.). A Szentatyához fordulva ezt kéri: „*Gondoskodj az utolsó dogmáról, az Úr Jézus Krisztus Anyjának, a Társmegváltónak, Közvetítőnek és Közbenjárónak megkoronázásáról!*” (1953. október 11.)

Üzeneteiben a Szűzanya többször is egyenesen a teológusokhoz fordul, hogy megmagyarázza nekik a dogma hittani tartalmát és nagy jelentőségét: „*Mondd meg a teológusoknak, hogy mindent megtalálnak a könyvekben!... Nem hozok új tanítást.*” (1954. április 4.) „*Az Egyház az új dogma miatt nagy ellentmondásba ütközik.*” (1951. augusztus 15.)

Ma, több mint ötven év elteltével a Katolikus Egyház valóban nehéz és fájdalmas helyzetben van. Egyrészt a bíborosok és püspökök százai akarják Máriát a dogmával tisztelt Társmegváltóként, Közvetítőként és Közbenjáróként látni. Ugyanez a kívánsága sok elismert teológusnak, papnak és a hívek millióinak. Néhány mariológus, sőt sok szent is különösen szerette a „Társmegváltó” megnevezést, és használták is, például Vincent Pallotti, Emmerich Katalin Anna, Leopold Mandič, Maximilián Kolbe, Edith Stein vagy Páter Pio és Teréz Anya.

II. János Pál pápa is többször használta a Társmegváltó címet. Az 1982. szeptember 8-i pápai audiencián például ezt mondta: „*Mária, aki a bűn egyetlen feltámasztója nélkül fogantatott és született, csodás módon részesült isteni Fia szenvedésében, hogy így az egész emberiség Társmegváltója legyen.*”

De nem mindenki gondolkodik így – érthető okokból. A bíborosok, püspökök és teológusok között sokan vannak, akik a „Társmegváltó” elnevezést félreérthetőnek tartják, és ezért szerintük nem alkalmas Szűz Mária az üdv történetben betöltött egyedi szerepének teológiailag korrekt kifejezésére.

Kedves hívek, nagyon fontos számomra és kötelességemnek tartom nyíltan elmondani, hogy a Hittani Kongregáció akkori prefektusa, Ratzinger Joseph bíboros ezzel a titlussal kapcsolatban *Isten és világ* c. könyvében Peter Seewald német újságírónak azt mondta, hogy Mária együttműködése az üdvösség tervében „*más titulusokkal jobban kifejezhető, míg a 'Társmegváltó' kifejezés túlságosan elüt az Írás és az Egyházatyák nyelvezetétől, és ezzel félreértésre adhat okot.*” Joachim Meisner bíboros is ezt az álláspontot képviseli ebben a kérdésben (76).

76

Ezt feltétlenül el kellett nektek mondanom, mivel a kölni érsek, a pápa talán legjobb és leghűségesebb barátja soha nem adott volna engedélyt arra, hogy egyházmegyéjében ünnepeljük a Minden Népek Anyja imanapját, melynek üzenete közvetlenül kötődik a „Társmegváltó” címhez, ha nem fejeznénk ki világosan a Hittani Kongregáció aktuális álláspontját is.

Kedves zarándokok, ez az álláspont azonban nem jelenti azt, hogy a bíborosok és püspökök, teológusok, papok és hívők számára tilos lenne a Társmegváltó név használata. Az Egyház hiteles tanítóhivatala iránti legnagyobb tisztelettel folytatott teológiai vita továbbra is nyitott.

Ha teológiailag helyesen értelmezzük a Társmegváltó kifejezést, kiderül, hogy Máriát nem helyezzük Jézussal azonos szintre, mintha Isten lenne. A *Társ*-megváltó sokkal inkább azt jelenti, hogy mint Szeplőtelen és Új Éva, aki tökéletesen egyesült isteni Fiával, teljesen függ tőle és belőle él, egyedüli módon szenvedett megváltásunkért.

A Fiú és az Anya
tényleg egy szív,
egy szeretet,
egy szenvedés volt
egy közös célért:
a világ megváltásáért! (77)

Így mondta ezt el Szűz Mária
Svéd Szent Brigittának:
*„Ádám és Éva egy almáért
eladták a világot; Fiam
és én egy szívvel váltottuk
meg.”*

A szeretet párbeszéde

Ahhoz, hogy ezt az igazságot az adott időben dogmaként hirdethessék ki, a Társmegváltó címmel kapcsolatos, egymásnak ellentmondó teológiai véleményeknek előbb-utóbb összhangba kell kerülniük elmélyült tanulmányozás, szeretetteljes párbeszéd és mindenekelőtt imádság és áldozat segítségével.

Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni a következőt: a Társmegváltó név híveinek meg kell érteniük azokat, akik Mária iránti őszinte szeretetükben ezt a nevet nem találják alkalmasnak. Néhányan közülük mariológusként jelentős műveket írtak Máriáról, de attól való aggodalmukban, hogy ezzel Jézus hasonlíthatatlan és egyedülálló isteni megváltói szerepe kisebbedne, vagy veszélybe kerülhetne az ökumenikus párbeszéd, inkább nem használnák a Társmegváltó megnevezést.

A teológusok egy másik csoportjának nincs semmi gondja a *Társmegváltó* cím használatával, de nem tartják szükségesnek, hogy ez az igazság egyszer a dogma szintjére emelkedjen.

Mások, bár nyitottak a dogma kihirdetésére, a közeljövőben nem tartják azt ésszerűnek.

Legyen a véleményünk bármi, a teológiai vita mindig a testvéri szeretet és a kölcsönös tisztelet jegyében, „Isten népe hitének értelmét” szem előtt tartva kell folytatni. Ennek legszebb példája számunkra II. János Pál pápa és legközelebbi munkatársa, Joseph Ratzinger bíboros. Míg Wojtyła pápa tisztelte és használta e titulust, a Hittani Kongregáció prefektusának voltak ellenvetései. Ez azonban sem zavarta meg barátságukat, mely igen gyümölcsöző volt az Egyház javára. Egy biztos: a dogma elsősorban az imádság gyümölcse lesz és a szenvedők szívéből hajt ki.

Kiesdekelt és megszenvedett dogma lesz. A legerősebb könyörgők tehát a betegek és szenvedők; és közöttük vannak olyanok is, akik életüket is készek odaadni az ügyért.

Az igazi békéhez vezető út

Hogy teológiailag helyes-e Máriát *Társmegváltónak* nevezni, azt a teológusok – az Egyház tanítóhivatala iránti engedelmesség megtartásával – még elemezni fogják; a pápa megkérdezi a világ összes püspökét, mi a véleményük, majd ő maga hozza meg a döntést.

Ha prófétai magánkinyilatkoztatás alapján soha nem is hirdetnek ki dogmát, mégiscsak rendkívüli, hogy már most – mintegy biztatásként – ismerhetjük a Mária-dogma erős és kegyes hatását az Egyház és a világ számára, mert a Minden Népek Asszonya a Szentlélek új kiadását ígéri, és ezzel igazi békét a föld népeinek (78).

„Az Asszony az apostolokkal maradt, amíg el nem jött a Lélek. Ezért az Anya is eljöhet apostolaihoz és az egész világ népeihez, hogy újra elhozza nekik a Szentlelket... Amikor kihirdetik a dogmát, a Mária-történet utolsó dogmáját, a Minden Népek Anyja békét, igazi békét ad a világnak.” (1954. május 31.)

A dogma e kegyes hatását, Szűz Mária győzelmét a gonosz felett és az ezzel összefüggő világbékét ábrázolja a kegykép: a kígyó már nincs a földgömbön.

Ahhoz azonban, hogy a sátán *minden* hatalmát legyőzzük az *egész világon*, Máriát, aki szétapossa a kígyó fejét, az *egész világon* hivatásának *teljességében* – Társmegváltóként, Közvetítőként és Közbenjáróként – ünnepélyesen el kell ismerni és tisztelni kell.

Hogy kihirdetik-e a dogmát, és ha igen, mikor, az egészen Szentatyánktól függ. Az új Mária-dogmát azonban biztosan nem hirdetik ki addig, amíg az emberek többsége meg nem érti teológiai tartalmát és amíg a hívek nagy része nem máriás lelkületű. Mint láthatjuk, úgy tűnik, hogy az idő még nem érett meg.

De hogyan kell megérnie? Hogyan tanulhatják meg a nemzetek újra Édesanyjukként tisztelni és szeretni Szűz Máriát, vagy hogy Társmegváltóként ismerjék meg őt? Mit tehetünk konkrétan mi, hívők a mindennapi életben azért, hogy a népek Máriát Társmegváltóként megismerjék és egy napon ünnepélyesen megdicsőüljön az utolsó Mária-dogma által? A feleletet maga Szűz Mária adja meg: *„Ez az üzenetem a mai kornak, mert az idő sürget. Nagy megmozdulásra van szükség a Fiú és a kereszt, a Közbenjáró és a béke Követe, a Minden Népek Anyja számára.”* (1951. április 1.)

A NAGY VILÁGMEGMOZDULÁS – „Máriás pasztorális terv”

Milyen nagy megmozdulásra gondol Szűz Mária? Az Anya, teljesen békés hozzájárulásként, amelyet minden jóakarátú ember meg tud tenni a dogma és a világbéke útjának előkészítéséért, arra kér, hogy mi is terjesszük IMÁDSÁGÁT és KÉPÉT. Hogy részesei lehessünk az új dogma és a világbéke előkészítésének. Ezt a terjesztést nevezi ő *„nagy világmegmozdulásnak”* (1953. október 11.), sőt *„a megváltás és a béke művének”* (1951. április 1.). Az, hogy Szűz Mária képének és imádságának terjesztését *„a megváltás és a béke művének”* nevezi, első pillanatban meglepő lehet számunkra. Aki azonban tudja, hogy Mária hivatása abban áll, hogy Jézushoz, Megváltónkhoz, a szentségekhez és ezzel a belső békéhez vezessen bennünket, az örülni fog, hogy együttműködhet a megváltás és az üdvösség művével.

Egész mélységében átéreztem ezt a valóságot egy missziós utamon, Panamából Nikaraguába menet, amikor a repülőgépre felszállva az egyik légiutas-kísérőnek egy kegyképet ajándékoztam. Még felszállás előtt odajött hozzám, s azt kérdezte, gyónhatna-e nálam. Miután minden utast kiszolgált, meggyónt. A gyónás után úgy ragyogott az örömtől, hogy – ezen felbuzdulva – a kolléganője is gyónni akart. Képzeltetek, mennyire meglepődtem. Ekkor egyszer és mindenkorra megértettem: Szűz Mária az, aki megnyitja gyermekei szívét a megváltás kegyelmének.

79

80

81

82

Tehát bárki közülünk, akár egy gyermek is buzgó segítségére lehet a Szűzanyának abban, hogy kegyképet ajándékozzon minden – akár hívő, akár hitetlen – testvérünknek.

Ezt a nagyszabású, a „*megváltásra és békére irányuló művet*” (1951. április 1.) látta Ida a Föld körül keringő hópolyhek milliárdjainak csodálatos képében (79):

„*Amint a hópolyhek szállnak a földre és vastag rétegben betakarják, úgy fog elterjedni az ima és a kép a világon* (80), és minden nép szívébe behatol. Amint a hó elolvad a földön, úgy jön el a gyümölcs, a Szentlélek, minden ember szívébe, aki ezt az imát minden nap elimádkozza.” (1951. április 1.)

Meggyőződve e világmegmozdulás roppant fontosságáról, a látnok élete végéig kitartóan munkálkodott azon, hogy a kegykép az imával a világ minden pontjára eljusson (81). Közben gyakran érezte saját tökéletlenségét, így a Szűzanya egy alkalommal így biztatta: „*Félsz? Hiszen segíték! Meglátod, a kép szinte magától fog terjedni.*” (1951. április 15.) „*Ezért Mária vállalja a teljes felelősséget.*” (1954. április 4.)

Természetesen nekünk is, kedves barátaim itt az Arénában, szól a Minden Népek Anyjának felhívása, hogy együtt munkálkodjunk vele:

„*Most azokhoz szólok, akik csodát akarnak látni. Hozzájuk szólok: vegyetek részt lángoló buzgalommal ebben a megváltást és békét hozó műben, és csodát fogtok látni!*” (1951. április 1.) „*Segítsetek minden eszközzel, és terjesszék a képet, mindenki a maga módja szerint!*” (1952. június 15.) „*Ez a megmozdulás nemcsak egy országot érint, hanem minden népet.*” (1953. október 11.) „*Mindenkinek joga van ehhez. Biztosítalak, hogy a világ meg fog változni.*” (1951. április 29.) „*A képet a kolostorokon* (82) *keresztül kell terjeszteni.*” (1953. március 20.) „*A templomokban és modern eszközökkel...*” (1951. december 31.) „*Így jut el a Minden Népek Anyja az egész világra, városról városra, országról országra. Ez az egyszerű ima egyetlen közösséget teremt.*” (1952. február 17.)

Időközben 70 nyelvre fordították le az imát, és már több millió szentkép jutott el minden kontinens számos országába.

Az évek során az amszterdami kápolnába sok szép tanúságtétel, megtérésről, sőt gyógyulásról és egyéb csodákról szóló híradás jutott el, amelyek annak köszönhetően történtek, hogy a szentképen keresztül az emberek Máriát saját édesanyjukként ismerhették meg.

Még bíborosok is, például a szír Ignace Moussa Daoud bíboros Rómából (83) a Keleti Egyházak Kongregációjának elöljárójaként, valamint különböző földrészek püspökei elzarándokoltak Amszterdamba, hogy a nemzetközi imapon bizonytságot tegyenek az egyházmegyéjükben megmutatkozó kegyelmekről, mint a képen látható Charles Bo, Mianmar legnagyobb városának, Rangunnak az érseke (84, 85). Időközben a kegykép már számos templomban (86) és kápolnában is megtalálható. Sőt, sok országban törekednek a hívek arra, hogy a kegykép hosszabb-rövidebb időre „látogatóba menjen” családokhoz, imaközösségekhez, plébániákra, kolostorokba, iskolákba (87), börtönökbe... Ha a képet nyilvános helyeken, templomokban, kórházakban vagy iskolákban szeretnénk kitenni, természetesen mindig előre ki kell kérnünk a pap, illetve az illetékesek beleegyezését.

„Nagy lelkesedéssel és buzgósággal kezdtétek a munkát!”

Benneteket is bátorítalak tehát, kedves barátaim, hogy újra válaszoljatok Szűz Mária kérésére és szeretettel terjesszék kegyképét az imádsággal.

Mily csodálatos feladat ez – részt venni a híveknek egy új Mária-dogma kihirdetésére való felkészítésében, mellyel kapcsolatban a Szűzanya megígéri:

„Amikor... kihirdetik a dogmát, amely utolsó lesz a mariológia történetében, akkor a Minden népek Asszonya elhozza a békét, a valódi békét a világnak.” (1954. május 31.)

Emberek milliárdjai nem tudnak semmit Jézusról, a Megváltójukról, és a keresztség hatalmáról. Az emberek többsége nem tudja, hogy Mária az ő személyes Édesanyja. Tudjuk vállalni a felelősséget ezért? A civilizált világ a médián keresztül értesül a világot fenyegető, egyre gyarapodó és egyre félelmetesebb veszélyekről. Az emberek tanácstalanok és nem látnak megoldást. A Szűzanya azonban tud megoldást. Újból fölkinálja nekünk tévedhetetlen megmentő tervét, mint egykor Fatimában. Pontos stratégiával lát el bennünket, melynek neve: *„nagy világmegmozdulás”*, s melybe a mi misszionáriusi buzgóságunk által minden nemzet bekapcsolódik.

Nekünk, katolikusoknak, akik erről tudunk és meg is érthetjük ezt, nagyon nagy tehát a felelősségünk. Tennünk kell azért, hogy a nemzetek ne mondhassák nekünk később: „*Micsoda, ti ezt tudtátok? Ti tudtátok, hogyan lehetett volna megakadályozni ezt a nagy világkatasztrófát, és nekünk nem szóltatok erről?!*”

A Csodáséremről tudjuk, hogy tíz év után már egymilliárdnyi terjedt el belőle a földön. Manapság ugyanez a Minden Népek Anyja kegyképével egyetlen hét alatt megvalósítható lenne! Mindehhez a püspökökkel és papokkal való harmonikus együttműködés keretében csak arra lenne szükség, hogy a rendelkezésünkre álló kommunikációs eszközöket és médiát fölhasználjuk. Pontosan erre szólít fel minket a Minden Népek Anyja, amikor ezt mondja: „*A templomokban és modern eszközök által kell ezt az imát terjeszteni... hogy a világ megszabadulhasson a romlástól, a pusztulástól és a háborútól.*” (1951. december 31.)

A következő képen egy éjszakai felvételt láthattok New Yorkról (88). Az ilyen képek látványakor mindig eszembe jut: mennyi fény, mennyi ember; és Isten mindegyikük lelkében szeretne otthonra lelni! Minden egyes ember arra hivatott, hogy Istent teljes szívéből szeresse. Rajtunk, katolikusokon múlik, hogy Máriát Édesanyjukként vigyük el hozzájuk – és ő majd megnyitja lelküket a Szentlélek előtt.

Amikor 2001. szeptember 11-én a váratlan terrortámadás után az ikertornyokból csak hamu és romok maradtak, és az iraki háború elkezdődött, a tábori lelkészek rövid időn belül 50 000 szentképet osztottak szét az összes katona között, még a nem katolikus vallásúak között is (89). Mindenki egybehangzóan bizonygatta: „*Igen, pontosan erre van szükségünk... hogy megmeneküljünk a romlástól, bajtól és háborútól!*” Így vált az amszterdami ima az Egyesült Államokban rövid időn belül ismertté mint „*az Édesanya imája a békéért*” vagy „*az Édesanya békeimája*”.

P. Mandato, az Egyesült Államok haditengerésze például 2 000 szentképet küldetett közvetlenül az USS Bataan

nevű hadihajóra. A Dél-Karolinában lévő charlestoni légi támaszponton P. Del Toro elrendelte, hogy minden egyes pilótája és legénysége kapjon szentképet, Carlson tábori lelkész pedig gondoskodott arról, hogy az ő texasi egységei között még röviddel az iraki indulás előtt 3 000 szentképet osszanak szét. Így három hónapon belül csak az Egyesült Államokban negyedmillió szentkép talált gazdára. A világ legnagyobb katolikus televíziós adóján, az EWTN-en ebben az időszakban az amszterdami ima óránként megjelent a képernyőn.

„Nagyon a szívemen viselem Németország sorsát!”

Kedves zarándokok! Az amszterdami üzenetekben a Szűzanya ismételt az egyes nemzetekhez szól. Mindemellett szembetűnő, hogy a Minden Népek Anyja egyetlen más országhoz sem beszél olyan gyakran, mint Németországhoz. Legalább tizenkét üzenetben fordul a Szent Szűz közvetlenül Németországhoz és harmincszor említi annak nevét.

A látnok többször látja, amint az Asszony lábát Németországra helyezi, ami mindig különleges jelentéssel bír.

Németországban nyilvánította ki az Ő rövid, de mégis nagy erejű imáját. Szintén Németországban festették meg kegyképét. A Minden Népek Anyja azt akarta, hogy imájának és képének terjesztése Németországból induljon. És valóban, itt osztották szét az első kegyképeket. Láthatjuk tehát, hogy Hollandia mellett Németországnak is egyedülálló megbízatása és nagy felelőssége van!

Mária újra és újra gondoskodó anyai szeretettel fordul e két országhoz, és leírja nehézségeiket: *„Hollandia a romlás szélén áll, ezért tettem rá lábamat. Hollandiából akarom szavaimat a világnak hírül adni. Másik lábam Németországon áll. Isten Anyja siratja Németország gyermekeit (90). Ők mindig az én gyermekeim voltak, és ezért azt akarom, hogy Németországból is terjesszék a Minden Népek Anyjának szavait.”* (1951. augusztus 15.)

Meglepően találóan és pontosan írja le a Minden Népek Anyja a mostani helyzetet. Már több mint 50 évvel ezelőtt megjósolta a mai kor hitehagyását (91) – és mindezt egy olyan korban, amikor a templomok Németországban – Hollandiához hasonlóan – még tele voltak, és senki nem sejtette, mit hoz a jövő.

„Meg kell akadályozni, hogy a fiatalok a modern pogányság csapdájába essenek.” (1949. december 3.) *„Németország, óva intelek!... Az emberek jók, de ide-oda hányódnak. És nem találnak kiutat. Szegény Németország!”* (1949. december 16.) *„Hamis játékot játszanak vele.”* (1950. május 27.)

„Többek nagyon buzgón igyekeznek a német népet Rómától eltéríteni... Mások azon dolgoznak, hogy Németországot elpusztítsák.” (1950. november 16.) *„Nagyon a szívemen viselem Németország sorsát!”* (1951. február 11.)

„A Fiú különleges védelemben akarja részesíteni Németországot, és engem küldött, hogy segítsek rajta.” (1950. november 16.) *„Ebben az országban nagyon keményen kell dolgoznunk azért, hogy a messzire tévedt embereket visszatérítsük a középponthoz, a Kereszthez. Papokból kevés van, laikusból viszont annál több... Nagy szeretettel és karitatív munkával kezdjétek a feladathoz.”* (1951. február 11.)

92

Hogy ez a jövődölés mennyire drámaian teljesült, azt már kilenc évvel ezelőtt, 2000. október 13-án leírta Mons. Helmut Bauer nyugalmazott würzburgi segédpüspök (92) egy fatimai beszédben. „*Hitiünk rémisztő katasztrófájáról*” beszélt, „*Isten megvetéséről és tagadásáról*”. Rámutatott, hogy ma a népesség kevesebb mint fele tekinti magát hívőnek. Az új szövetségi tartományokban az emberek 80 százaléka egyáltalán nincs megkeresztelve!

Bauer püspök szavai szerint: „*Ismét fel kell ismernünk hitünk belső fenyegetettségét országunkban. Családjainkban Isten ismeretlen lény, az imádság nem létezik, az emberek szégyellnek a hitről beszélni. Nagypáink és nagyanyáink sem kivételek... Itt az ideje,*

hogy felébredjünk!... Nincs más út, mint Máriaé, amely által Isten a világba jön – ma is!” Bauer püspök úr nagyon is igazat szolt Mária útjáról!

93

Manapság, amikor már a gyerekek és fiatalok belső sérüléseik miatt feltűnően rombolóan és erőszakosan viselkednek, mert hiányzik nekik az anyai gyengédség, Mária Édesanyaként jelenik meg, Minden Népek Anyjaként, hogy szeretete által meggyógyítson minket. Ezt röviden és találóan indokolja meg az ún. Eukarisztikus élményekben, amelyek 1958-ban kezdődtek az üzenetekkel párhuzamosan, és 1984. március 25-ig tartottak. Ezekben Mária így szól: „*Az Egyház és a nemzet Anya nélkül olyan, mint a test lélek nélkül.*” (Eukarisztikus élmények, 1965. május 31.)

Erről a létfontosságú anya-gyermek kapcsolatról beszél Christa

Meves is, aki több évtizedes tapasztalatot szerzett lelkeleg sérült gyermekek és fiatalok között: „*Amikor a gyermek megszületik, ismeri édesanyja szívverését. Ismeri a hangját, sőt tejének ízét is (93), amely a magzatvízhez hasonlít... Néhány héttel születése után a gyermek ezen kívül édesanyja arcát is megjegyzi (94)... Ismernie kell anyja arcát; mert ez a garancia arra, hogy ahhoz ragaszkodik, aki számára a túlélést biztosítja. Ha ez a biztosíték hosszú ideig elmarad, a gyermek ezt életveszélyként érzékeli.*

Az első években a gyermeknek szüksége van édesanyja jól ismert szívverésére. Az anyák ösztönösen a bal oldalukra fektetik síró gyermeküket (95), hogy az érezze szívverésüket. Ezt a ritmust a gyermek már az anyaméhből ismeri.”

94

95

Amire a családanya és tudós itt rámutat, éppúgy érvényes a vallásos életre is. Hallgassuk csak a Minden Népek Anyjának szeretetteljes hangját:

„*Az Egyház és a nemzet Anya nélkül olyan, mint a test lélek nélkül.*”

96

„Értsétek meg jól: Az Úrnak is szüksége volt az Édesanyjára ahhoz, hogy a világra jöjjön (96). Az anya által jön el az élet. Ezért kell őt ismét templomaitokba és a népek közé vinnetek, és akkor eljön a felvirágzás.” (Eukarisztikus élmények, 1973. március 25.)

Az Egyház felvirágzásának ez a csodája kétségtelenül eljön itt Németországban, ahogy Európában és a többi kontinensen is!

97

98

De mindnyájunknak új meggyőződéssel és teljes erőfeszítéssel kell közreműködnünk a kegykép és az ima terjesztésében (97), a **megváltást** és **békét** hozó **világmegmozdulás** által, amelyet a Minden Népek Anyja ajándékozott nekünk. Mert ezen az úton, amelynek neve „MÁRIA”, amelynek neve „ÉDES-ANYA”, akar Isten minden népet az igazi békéhez elvezetni (98).

Hisz Mária maga garantálja 1955. május 31-i üzenetében: „Az Asszony teljesíti ígéretét, és eljön a valódi béke.”

A kölni Imanapon 2009. május 31-én a pünkösdi szentmise végén Őeminenciája Joachim Meisner bíboros és Őexcelenciája Jozef M. Punt az összes jelenlévő pappal és hívővel együtt elimádkozták azt az imádságot, mellyel II. János Pál pápa 1984. március 25-én a római Szent Péter téren a világot Szűz Mária Szeplőtelen Szívének szentelte.

P. Paul Maria Sigl 1949. október 22-én született az ausztriai Nattersben, Tirolban.
1992. december 8-án szentelték pappá Fatimában, a Mária-jelenések kápolnájában.
Ő a „Szűz Mária Családja” elnevezésű pápai jogú nemzetközi missziós közösség vezetője és a
„Jézus - Főpap Műve” (Opus J.S.S.) elnevezésű pápai jogú
nemzetközi nyilvános papi egyesület alapítója és elnöke.
P. Sigl ismerte Peerdeman Ida látnokot,
aki papi hivatásának több mint 25 éven át lelki anyja volt.
Ezért tartják őt az amszterdami jelenések egyik legjobb ismerőjének.

Az előadás, melyet kezükben tartanak, valamint a Minden Népek Anyjáról szóló
további információs anyagok a következő címen rendelhetők meg:

**Vít'azstvo Srdca
Hlavná 2/4, Stará Halič
SK - 985 11 Halič
Szlovákia**

Tel.: 00421-047/ 45 12 467, fax: 00421- 047/ 45 12 466
E-mail: vitzastvo_srdca@familiarimariens.org

Felelős kiadó:
Szűz Mária Családja

Fotók
Címlap: A kölni dóm
Hátoldal: © Wallraf-Richartz-Museum Köln

DIE FRAU ALLER VÖLKER WEBSEITE DER "FAMILIE MARIENS": WWW.DE-VROUWE.INFO

A pünkösdi csoda – Kölni mesterek, 1350 körül

„*E*RTSD MEG JÓL A KÖVETKEZŐ SZAVAKAT:

A MINDEN NÉPEK ASSZONYA ELHOZHATJA ÉS EL IS FOGJA HOZNI
A KEGYELMET, MEGVÁLTÁST ÉS BÉKÉT A VILÁG MINDEN NÉPÉNEK,

AKIK ERRE KÉRIK.

NEKTEK VISZONT A *M*MINDEN NÉPEK *A*NYJÁT KELL
AZ EGÉSZ VILÁGNAK ELVINNETEK!”

Amszterdami üzenet, 1952. február 17.